

08.08.2021

Suspírium: „Z hlbín volám k tebe, Hospodin. Pane, počuj môj hlas; kiež tvoje ucho pozorne vypočuje hlas môjho vzdychania. Ak si budeš, Hospodin, v pamäti uchovávať neprávosti, Pane, kto obstojí? Ty však máš moc odpúšťať, aby cítili bázeň pred tebou. Čakám na Hospodina. Moja duša čaká na jeho slovo.” (Ž 130,1-5) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 326.: 1.verš: „Ty môj Otče dobrotivý...”

Spievajme chválospev č. tristodvadsaťšesť jeho prvý verš, ktorý sa začína nasledovne:

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.” (IIK 1,2) Amen.

Suma zákona je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe Žalmov v 28. kapitole od šiesteho po ôsmy verš nasledovne: „Nech je zvelebený Hospodin, lebo vypočul moje úpenlivé volanie o pomoc. Hospodin je moja sila a môj štít. Moje srdce mu dôveruje. Dostalo sa mi pomoci a srdce mi zaplesalo. Vďačne ho oslavujem piesňou. Hospodin je sila svojho ľudu a útočisko spásy jeho pomazaného. (Ž 28,6-8) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 326.: 2-5.verš: „Ako kvietok uvädnutý...”

Spievajme chválospev č. tristodvadsaťšesť jeho druhý až piaty verš, ktorý sa začína nasledovne:

Vzdych: „Bratia, pripomínam vám evanjelium, ktoré som vám zvestoval, ktoré ste prijali, v ktorom zotrúvate a skrze ktoré ste aj spasení, ak ho zachováate tak, ako som vám ho zvestoval, iba že by ste boli nadarmo uverili.” (IK 15, 1-2)

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Evanjeliu podľa Marka v piatej kapitole od dvadsiateho prvého verša vo vybraných veršoch nasledovne:

Slovo Božie si vypočujte v sede.

Lekcia: Evanjelium podľa Marka 5,21-24, 35-43

„²¹Ked' sa Ježiš opäť preplavil člnom na druhý breh, zhromaždil sa okolo neho pri mori veľký zástup. ²²Tu prišiel k nemu jeden z predstavených synagógy menom Jairos. Len čo uzrel Ježiša, padol mu k nohám ²³a úpenlivo ho prosil: „Dcéрка mi umiera. Pod', polož na

ňu ruky, aby vyzdravela a žila!“²⁴ Ježiš s ním odišiel. Nasledoval ho veľký zástup a tlačili sa na neho.

³⁵Kým ešte hovoril, prišli ľudia z domu predstaveného synagógy a vraveli: „Tvoja dcéra zomrela, načo ešte unúvaš učiteľa?“³⁶ Avšak Ježiš prepočul to, čo hovorili, a povedal predstavenému synagógy: „Neboj sa, len ver!“³⁷ Nikomu inému nedovolil, aby ho sprevádzal, len Petrovi, Jakubovi a Jakubovmu bratovi Jánovi.³⁸ Keď prišli do domu predstaveného synagógy, videl veľký rozruch, plačúcich a nariekajúcich.³⁹ Vošiel dnu a povedal im: „Prečo robíte taký rozruch a plačete? Dieťa nezomrelo, ale spí.“⁴⁰ A vysmiali ho. No Ježiš všetkých vyhnal, vzal so sebou otca a matku dieťaťa aj tých, čo boli s ním, a vošiel do izby, kde ležalo dieťa.⁴¹ Chytil dieťa za ruku a povedal mu: „Talithakum!“, čo v preklade znamená: „Dievča, hovorím ti, vstaň!“⁴² Dievča hneď vstalo a začalo chodiť. Malo totiž dvanásť rokov. Vtedy sa všetkých zmocnil ohromný úžas.⁴³ Ježiš im dôrazne prikázal, že sa to nikto nesmie dozvedieť a povedal im, aby dali dievčaťu jesť.“

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova. V Duchu a v pravde, modlíme sa.

Modlitba:

Náš všemohúci Otec v Pánu Ježišovi Kristovi!

Vyznávajúc svoju vieru dnes stojíme pred Tebou a pridržujeme sa nádeje zmŕtvychvstania a vkladáme do rúk života všetkých smútiacich, ktorí počas týždňa stáli pri hrobe svojich blízkych. Ďakujeme Ti za všetko, čo sme od Teba dostali počas tohto života.

Dnes Ťa vzývame ako hlavného Utešiteľa a prosíme, aby sme boli pri uctievaní Tvojho trojjediného mena prítomní silou Tvojho Ducha Svätého, aby strach, pomínavosť a pochybnosti necharakterizovali naše spoločenstvo, ale mali vieru ako predstavený synagógy. Síce pozerá plačlivo, ale počuje Tvoje slovo, ktoré si mu predostrel, aby sa nebál, len veril v Teba, ktorý si pravda, cesta a život.

Všemožný Kristus! Dnes Ťa prosíme o nebojácny strach, aby nie úzkosť a nepokoj vstupovali do nášho vnútra, ale viera, ktorá nám pomáha prekonať všetko, čo nadväzuje na to, čo pre nás Kristus urobil. My si myslíme, že všetko musíme zdolať sami. Prosíme Ťa, dotkni sa dnes našich srdiec, aby sa naše duše obnovili, aby sa naše rany uzdravili, aby sme niesli svoje kríže, keď sa Ti pozrieme do očí. Nech naša viera je skalou, keď naše uši počujú Tvoje slovo. Prosíme, Ty očisť nás od hriechov a nerestí, aby sme Ťa chválili a žehnali po celý život.

Duchu Svätý, Bože, hľadaj nás, pretože potrebujeme Tvoju milosť a lásku, aby nás viera, a nie strach, sprevádzala vo všetkých našich skutkoch, slovách a myšlienkach. Vypočuj nás pre Pána Ježiša Krista. Amen.

Pieseň: Žalm č. 28: „Ó, skala, moja Hospodine...“

Vzdych: „Boh nám totiž nedal ducha bojazlivosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.“
(2Tim1,7)

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísane v Evanjeliu podľa Marka v piatej kapitole, v tridsiatom šiestom verši nasledovne:

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 5,36b

„Neboj sa, len ver!“

Tolko slov Pisma Svätého

Milí bratia a milé sestry, kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Minulú nedeľu sme počuli výklad o chorej žene, ktorá už dvanásť rokov trpela krvotokom, ale verila, že len dotyk Ježišovho rúcha dokáže v jej živote zázraky.

Kým táto žena trpela, z dieťaťa sa stalo dospelá slečna, dvanásťročná. Dnes cez vzkriesenie malého dievčatka môžeme vidieť silu nášho Pána, Ježiša Krista. V súvislosti s našim dnešným základným slovom by sme mali dať odpoveď na to, Koho počúvame a čo robíme po Jeho vypočutí? Je hlas ľudí okolo nás a hluk udalostí, ktoré sa nás dotýkajú, dôležitý alebo dávame pozor na to, o čo sa Božie Slovo stále usiluje v našich životoch, keď v osobe predstaveného sa nájdeme a ako osobné životné posolstvo z Evanjelia podľa Marka sa nám ako neustále echo vynára: „Neboj sa, len ver!“

Koniec koncov, iba naša neoblomná viera v Boha, ktorá hýbe horami, nás môže vyviesť z úskalia života, ak máme za každým čakať na Božiu prítomnosť a sme ochotní iba veriť. Nie hlasom pochybností: „čo bude, ak...“ sa zveriť, ako skutočne sklznúť do Božieho plánu, pretože bez Jeho pomoci by sme neboli schopní nič urobiť. Nemôžeme si predĺžiť život ani o minútu, pretože koho On miluje, tomu má pripravený plán, a konečným výsledkom verných životov je to, čo oči nevideli a uši nepočuli. Nech nám všetkým stačí, že sme v najlepších rukách, ak sa na dnešok pozrieme s vierou a rovnako na všetko, čo nás čaká.

V biblickom príbehu máme pred sebou vieru Jairoso, bohatého, vznešeného predstaveného synagógy, ktorý sa vzdal silného odporu, a aj napriek svojmu úradu na kolenách bol nútený uznať božskú moc Ježiša, lebo jeho jediné malé dieťa bolo v smrteľnom nebezpečenstve. Jeho ukrutný bod života, v ktorom už nepomohla autorita, moc a bohatstvo, - kde je všetká pýcha zlomená, každá pozícia naničhodná, lebo sa zastaví a bez ohľadu na to, čo ľudia hovoria, pre neho existuje už len jedna možnosť: pokloniť sa a prosiť Krista o pomoc! Prosieť o milosť a moc Krista v živote svojej rodiny.

Drahí bratia a milé sestry! Nestáva sa nám to isté? Aby sme našli živú realitu Ježiša Krista so skutočne túžiacim srdcom, aby sa naše modlitby dostali na úslužné miesto k Nemu a aby sme v nich boli my sami: musíme vždy znova a znova stratiť vlastné ľudské zdroje a naše úsilie a schopnosti na krajnú hranicu.

Pretože na svete nie je nič lepšie, čo poháňa človeka ku Kristovi, ako problémy, fyzické alebo duchovné utrpenie, telesná alebo duchovná bolesť. Koniec koncov, všetci poznáme svoju ľudskú biedu, že zatiaľ čo všetko prebieha dobre, blízkosť a milosť Ježiša nie je pre nás skutočne nevyhnutnosťou.

Keď sa však dostaneme do problémov, často sa modlíme, aby sme sa aspoň ešte raz mohli vstúpiť do chrámu Božieho. Aj to je milosť Boha pokoja a útechy, že môžeme ešte prichádzať, a neseďíme zatvrdnutí medzi stenami nášho bytu, ale otvorením našej vnútornej komôrky sme pripravení prijať všetko, ako nás chce náš Boh osobne formovať odhliadnuc od hnevu, hrdosti, série otázok a pochybností, obáv alebo pocitu, že všetko sa dá vyriešiť peniazmi a malé dvierka sa všade nájdu. Existuje brána, ktorou sa dá kráčať rovno, tá, ktorou my smieme vstúpiť bez toho, aby sme sa museli báť toho, čo nás čaká, pretože stačí, že „iba“ veríme a rameno našej viery dokáže objatť nášho Spasiteľa s vedomím, že On je naša hlava a my sme jeho údy. Týmto jednotlivým údom posielajú jedinou správou: nebojte sa, ale jednoducho verte v Krista, iba v Jeho milosť, pretože vo všetkom vám pomáha iba v Ňom zjavená milosť. Neuznávali to len tí, ktorí pred nami verili, ale dodnes nám je hlásané v každom biblickom slove a príbehu, ak mu dovoľíme, aby sa dotkol našich srdiec. Lebo Boh vrhol do tohto sveta sieť. Sieť, ktorá svojou láskou zhromažďuje jeho vlastný ľud a vyvedie ho z problémov v pravý čas, ak nebude hľadať medzery v sieti, aby mohol utiecť pred vlastnými problémami: čím sa môže dostať z choroby bez strachu, čím môže skončiť s vlastnými myšlienkami plný strachu a dokonca bez strachu môže čakať na smrť, pretože tí, ktorí milujú Boha, všetko im spolupôsobí na dobro.

Strach a úzkosť je rozhovor so sebou samým o veciach, ktoré nemôžeme zmeniť. Modlitba je naopak rozhovor s Pánom o veciach, ktoré môže len On zmeniť.

Pretože ak si niekto kľakne k Kristovým nohám, už nie sú žiadne ťažkosti, už sa nepozerala na zmätok a nárek, ale dáva pozor na to, čo mu Boží Syn hovorí, nebojí sa, ale verí, verí, že dvanásťročná dcéra bude opäť žiť. A hoci často nevieme prepojiť Krista s témou vzkriesenia, i napriek tomu v Apoštolskom vyznaní viery vyznávame, že verím v tela vzkriesenie a život večný, musíme vedieť, že v nebi je veľa ľudí, ktorí by sa tam nikdy nedostali, keby Boh nedovolil búrky v ich životoch. Pretože trestá toho, koho miluje, a to už bolo napísané v piesni útechy zo 17. storočia a spievame to dodnes. Jairo našiel svojho Boha a v Ňom

vykúpenie a odvtedy, koľkí Jairosovia žehnávajú svojho Boha za problémy, za straty a za modlitby z viery, ktoré počas choroby blízkych skrze viery rástli.

Ježiš neútočí na Jairosovo karhaním pre minulosť, ale z milosti ukazuje na jediný spôsob, na spôsob viery: „Neboj sa, len ver.“

Všimnime si, moji drahí bratia a sestry, ak Jairosovi bolo dovolené predstúpiť pred Ježiša: vstup je voľný aj pre nás. - Raz mladý muž po evanjelizácii povedal farárovi: „Mohol by si mi ukázať cestu k Ježišovi?“ „Nie,“ odpovedal. - Prečo nie? čudoval sa chlapec frustrovane. „Môj drahý priateľ,“ povedal farár, „ku Kristovi neexistuje cesta.“ - Kristus je cesta! „Rovnako ako mnoho ďalších, veríš, že Ježiš Kristus je vzdialený od teba.“ Avšak On stojí vedľa teba! Len sa pred ním pokloň a povedz mu všetko, čo máš na srdci! Neboj sa, len ver! Amen.

Modlitba:

Kristus náš, Ty, ktorý si zvíťazil nad najväčšou ľudskou biedou, buď prítomný v našich životoch svojou vedúcou láskou, ak je to potrebné, zbav nás problémov, ak je to potrebné, poukáž na naše chyby, ale predovšetkým nám daruj prostredníctvom Ducha Svätého vieru, aby sme mohli uveriť vo všetkých životných situáciách, a nebojme sa, netrápme sa a nestarajme sa dnes o zajtrajšok.

Prinášame Ti našu osobnú vieru, naše modlitby a vkladáme svoje životy do Tvojich rúk, pretože Ty poznáš všetko, v čom žijeme a čo nás mnohokrát naplňa strachom.

Modlíme sa za všetkých, ktorých jedinou túžbou je, aby mohli vstúpiť do Tvojho chrámu. Posilni, prosíme, našich chorých, a v duchu posilni všetkých, ktorých vo svojich domovoch živí Tvoje Slovo, ktorí čakajú na vedenie Slova života a ktorí sú pripravení nechať vlastné srdcia dotknúť sa neobyčajným slovom evanjelia lásky.

Modlíme sa za smútiacich, za rodinu Majchrákovú a Juríkovú, aby Ty si bol ich Utešovateľom. Modlíme sa za tých, ktorí čakajú na lekárske výsledky a sú pred alebo po operácii. Pane, nech sa neboja, ale veria v Tvoju silu. Verme v silu a božskú moc Tvojho Jednorodného, ktorý stále uzdravuje chorých a zachraňuje životy so svojou láskou a silou viery v Neho. Pre obeť Ježiša Krista, prosíme, vypočuj nás. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Každý tak, ako si umienil v srdci: Nie s nevôľou alebo z donútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh.“ (IIK 9,7)

Požehnanie: „Neboj sa, len ver!“ (Mk5,36b)

Pieseň: Chválospev č. 454.:

Spievajme chválospev č. štyristopäťdesiat štyri, ktorý sa začína takto: „Prospievaj, prospievaj, Sion...“